

antager, at det ikke i Frihedens Interesse vil være nødvendigt at sikke sig denne Control. En af de Ting, der i høi Grad har vakt Uvillie mod Politiet, er den dømmende Myndighed, som Politidirecteuren har i de Sager, der indbringes for hans Protokol. Man har i den Henseende meget roest den nuværende Politichef for hans Conduite og Humanitet; men denne Hensyntagen kan, naar den sees under en forskjellig Synsvinkel, give Anledning til andre Betragtninger. Jeg skal ikke tage et Gran fra den Noes, der tildeels fra alle Sider er ydet Politichefen, tværtimod ogsaa jeg skal være villig til at give ham den, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at naar en Mand stjæler et Brødt til 40 Sk., kommer han paa Band og Brød, medens at, naar en Anden, der har begaaet en langt mere graverende Forbrydelse, saasom Bedrageri og deslige, men faaer Faderen eller en eller anden Paarørende til at skrive ind og dække Tabet, hvis der er et saadant, saa falder Sagen hen, han reiser bort paa nogen Tid og kommer saa igjen — ja, saa sige vi, det er Humanitet; men troer man virkelig, at den simple Mand, der er bleven straffet med Band og Brød, ogsaa siger, at det er Humanitet? Han maa sige, for Loven bør Alle være lige, for Loven bør der kun være Retfærdighed at finde, men hos den, der staaer over Loven, Naade. Jeg maa holde paa, at den, der har den dømmende Magt i sin Haand, maa ikke begaae Vilkaarlighed. Det er et Særkjennde for Frihedsprincipet, at det omfattes af Enhver, der ikke er født med Trællesind, men dets Broder, Righedsprincipet, hænkes ikke altid ved Siden af Friheden. Denne Vilkaarlighed, ihvor human den end har været mod den enkelte Mand, har gjort Politimyndigheden ilde anseet, og naar derfor den dømmende Myndighed gaaer over til en saadan Ret som den, der er antydet i Loven, troer jeg, at en Deel af den Uvillie vil fjernes, som har veist sig mod Politiet og Udøvelsen af Politimagten her i Landet. Med Hensyn til den dømmende Myndighed, da kan jeg ikke nægte, at jeg ikke holder paa, om Dommerne ere udgaaede fra Criminal- og Politivetten eller fra en af de andre Retter. Jeg finder saaledes, at hvad den næstsidste ærede Taler (S. N. Hansen) an-

førte derimod, er en vægtig Grund, naar man vil holde paa Appellen, og den er jeg enig med ham i at holde paa, idet det vilde være at voldgive Forgerens Ret, naar en enkelt Mand skulde afsige en inappellabel Dom; vil man altsaa holde paa Appellen, maa man ogsaa holde paa, at Dommeren ikke udgaaer fra den samme Domstol, hvortil der skal appelleres, og jeg maa derfor antage, at det i dette Tilfælde vil være det Retteste at ansætte en selvstændig Dommer. Jeg troer, at vi ere komne lidt paa Afveje med Hensyn til de Forbringere, vi stille til de Folk, der skulle beklæde Dommerembederne her i Landet; man har saaledes talt om at faae Stordommere i Nævningesagerne, og her forbrer man Dommere med guddommelig Indsigt, Dommere med stor Visdom, Retfærdighed, Besindighed; jeg troer imidlertid, at man ikke skal fordre mere af en saadan Mand, end man er berettiget til at fordre af et Menneske. Med Hensyn til at opstille Sdealer, da er der Intet veien for at gjøre det, og det er ogsaa rigtigt at efterstræbe Sdealet og sørge for at faae Dommerne saa gode som mulig; men stille vi dem op paa en Piedestal, komme vi til det samme Resultat med dem som med Hensyn til vore Præster; den store Uvillie mod disse hidrører nemlig tildeels fra, at vi have sat dem høiere end os selv, idet vi sige, at de skulle være mere begavede, retsindige og mindre ndsatte for at give efter for Fristelser end vi; men saadanne Forbringere kan man ikke stille til en heel Klasse Folk, neppe nok til enkelt Mand, de fyldestgjøre dem ikke, saa kommer Uvillien, accurat det Samme bliver Tilfældet med Dommerne. Jeg troer i det Hele, at ligesom store Forhold udvikle store Mænd, saaledes udvikle ogsaa frie Institutioner dygtige Redskaber til Brug for disse Institutioner, og jeg troer ikke, at der i England, da Nævningeretterne først bleve indførte, sad saadanne Mænd paa Dommersædet, som der nu sidde. Vi have visseleg Elementer til gode Dommere her i Landet. Befolkningen er i det Hele rolig, besindig og veloverveiende, saa at jeg ikke tvivler paa, at naar vore frie Institutioner udvikle sig mere, ville vi ogsaa finde de Redskaber, som kunne være tjenlige og brugbare; men jeg vil advare imod, nu at stille saadanne Forbringere, som i Virke-